Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 19/3- 26/3/2013

ΤΟΠΙΚΑ

Αφιέρωμα στην απόπειρα κουρέματος και την κυπριακή αντίσταση

- Τέσσερις μέρες που άλλαξαν την Κύπρο: Η «αβάσταχτη αθωότητα» του ιθαγενή, η αυτοπαγιδεύση, και το κύμα οργισμένης αντίδρασης που οδήγησε στην ιστορική άρνηση της βουλής να αποδεχτεί το κούρεμα, σελ. 2
- Μορφές Αντίστασης: από τις συζητήσεις στο δρόμο, στο χείμαρρο του ραδιοφώνου, στο ίντερνετ και στις εκδηλώσεις στους δρόμους, σελ. 11
- Οικονομικές και Διεθνείς Προεκτάσεις του κουρέματος: συρρίκνωση της οικονομίας και απόπειρα απομόνωσης από την διεθνή στήριξη της Ρωσίας; σελ. 18
- Όταν το παρελθόν και οι υποψίες για διαπλοκή επανέρχονται: Μετακινήσεις κεφαλαίων από «συγγενείς» του προεδρικού και ύποπτες εταιρείες για τις ιδιωτικοποιήσεις; σελ. 23

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Οικολογικός Ακτιβισμός: Εξελίξεις για την Καρπασία σελ. 25

ΣΠΟΝΤΕΣ, σελ. 27

ΤΟΠΙΚΑ

Αφιέρωμα στην απόπειρα κουρέματος και την κυπριακή αντίσταση

Τέσσερις μέρες που άλλαξαν την Κύπρο: Η «αβάσταχτη αθωότητα» του ιθαγενή, η αυτοπαγιδευση, και το κύμα οργισμένης αντίδρασης που οδήγησε στην ιστορική άρνηση της βουλής να αποδεχτεί το κούρεμα

Θα είναι σίγουρα δύσκολο για το μελλοντικό ιστορικό να κατανοήσει την παράδοση της κυπριακής κυβέρνησης στις συζητήσεις για το κούρεμα. Αλλά εξίσου σημαντική ήταν και η υπόγεια αντίσταση που οδήγησε τελικά την τρίτη την βουλή να αποφασίσει να απορρίψει το νομοσχέδιο για του κούρεμα – απαιτώντας ουσιαστικά την αναζήτηση εναλλακτικών τρόπων διαπραγμάτευσης και αντιμετώπισης της κρίσης, όπως και δημοκρατικές διαδικασίες συζητήσεων και αποφάσεων.

Η κυβέρνηση, ενώ ξεκίνησε να πάει για ένα τελικό, ίσως, Eurogroup, ξαφνικά, βγήκε από τη συνάντηση το πρωί με μια συμφωνία που ήταν, ουσιαστικά, άνευ όρων παράδοση. Υπάρχουν, μέχρι τώρα, δύο εκδοχές: είτε η κυβέρνηση αυτοεγκλωβίστηκε και της επιβλήθηκε ένα κούρεμα, τη στιγμή που είχε πια δεσμευτεί και δεν είχε εναλλακτικές λύσεις, είτε κάποιοι στους κυβερνητικούς κύκλους, ίσως και σε συνεργασία με το ΔΝΤ, να ήθελαν να επιβάλουν ένα είδος θεραπείας σοκ. Οπότε και το σαββατοκύριακο του καρναβαλιού μπορεί να ήταν βολικό για να περάσει, ανώδυνα ήλπιζαν, η αντίδραση. Διότι το αρχικό πλάνο, προνόησε κατά την αγαπημένη έκφραση του Στυλιανίδη «μέτρα έκτακτης ανάγκης» - να ψηφιστούν όλα μέχρι την Κυριακή. Και οι κυριακάτικες εκδόσεις μερικών εφημερίδων ήταν μνημειώδεις για την προσπάθεια αναπαραγωγής του κλασικού εκβιαστικού κλισέ: κούρεμα/αποδοχή ή χρεοκοπία. Ανάμεσα σε άλλα, όμως, το θέμα είναι πως προέκυψε ζήτημα χρεοκοπίας σε μια συνάντηση, στην αρχή της οποία δεν υπήρχε

καν θέμα κουρέματος. Τελικά, ό,ποιοι και να το προγραμμάτισαν, βρέθηκαν μπροστά σε μια απρόσμενη τοπική αντίδραση, ενώ διεθνώς, η όλη κίνηση προκάλεσε, επίσης, έντονες αντιδράσεις.
Και φυσικά, λίγοι ρώτησαν γιατί δεν περιλαμβάνονται και μεγαλομέτοχοι - αντί μόνο οι καταθέτες- των τραπεζών. Διότι η έντονη φήμη που λογοκρίνεται, είναι ότι όλα γίνονται και για το χατίρι των μεγαλομετόχων της τράπεζας Κύπρου.

Κάνοντας πολιτική λες και οι εκλογές δεν τελείωσαν: αναζητώντας φούσκες στην Αθήνα

Το σκηνικό, την εβδομάδα που προηγήθηκε, είχε αρκετό από το προεκλογικό γκλάμουρ. Ο Αναστασιάδης πήγε στην Αθήνα για να ζητήσει βοήθεια – και στην πλειοψηφία των ΜΜΕ υπήρχε ένα κλίμα ότι θα βοηθήσει η Ελλάδα από τα χρήματα που θα πάρει για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Για να γίνει κατανοητό το κλίμα αυταπάτης που καλιεργείτο στην Κύπρο, το θέμα στο οικονομικό παράρτημα του αθηναϊκού Βήματος ήταν: «ζωντανές νεκρές» οι ελληνικές τράπεζες: ορατός ο κίνδυνος αφελληνισμού της Εθνικής». Ο τίτλος αφορούσε και την πραγματικότητα, αλλά και πιέσεις από κύκλους των ΜΜΕ για επίσπευση τραπεζικών συγχωνεύσεων. Στην πραγματικότητα, ο Αναστασιάδης πήγαινε στην Αθήνα για να ζητήσει ξεπούλημα των παραρτημάτων των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα. Το γεγονός δεν ήταν απρόσμενο – απλώς στα κυπριακά ΜΜΕ και ιδιαίτερα, στα ΜΜΕ που στήριζαν το κ. Αναστασιάδη, αυτό δεν προωθείτο ως είδηση, αφού η επίσημη γραμμή ήταν ότι οι τράπεζες δεν έχουν πρόβλημα. Το ότι είχαν καταθέσεις 13 δις και δάνεια 24 δις, από τα οποία τα 40% σύμφωνα με τα νέα στοιχεία δεν ήταν εξυπηρετούμενα, δεν ήταν πρωτοσέλιδο.

Η συζήτηση στην Αθήνα δεν φάνηκε να πηγαίνει πουθενά γιατί, προφανώς, η τρόικα δεν είχε καμιά διάθεση να αφήσει τους ιθαγενείς να κάνουν ό,τι θέλουν με τα χρήματά της. Ύστερα, ανακοινώθηκε ότι ο Σαρρής θα πήγαινε Μόσχα – μια κίνηση που, επίσης, έδειχνε ότι ο νέος πρόεδρος θα προσπαθούσε να διατηρήσει τα σενάρια εναλλακτικών διαπραγματεύσεων. Ήταν, βέβαια, παράδοξο ότι αυτή η επίσκεψη θα γινόταν μετά από το Eurogroup, ενώ η Μόσχα είχε ζητήσει με σαφήνεια συνδιαβούλευση. Αλλά, η κυβέρνηση δεν φάνηκε, από την αρχή, να κατανοεί τη σημασία, είτε των διαπραγματεύσεων, είτε των εναλλακτικών προοπτικών.

Όλα πάνε καλά…

Την Πέμπτη, επικρατούσε μια σχεδόν ευφορία στην πλειοψηφία των εφημερίδων πλην της Χαραυγής («αρνητικό κλίμα στο Eurogroup»), που έβλεπε δυσκολίες στο Eurogroup. Οι υπόλοιπες εφημερίδες ήταν στο κλίμα ότι απέμεινε, ακόμα, μια πινελιά («ένα βήμα πριν την συμφωνία» - Φιλελεύθερος) και έκλεινε το μνημόνιο. Η κυβέρνηση είχε προσπαθήσει να καλλιεργήσει μια ατμόσφαιρα ότι "είχε αλλάξει το κλίμα", ότι τώρα πια στην Ευρώπη είχε αποκαταστήσει κάτι κλπ. Στις αρχές της εβδομάδας, ο Αναστασιαδης και την Παρασκευή, ο Στυλιανίδης είχαν διαβεβαιώσει ότι δεν θα γινόταν κούρεμα καταθέσεων. Φαινόταν σε αυτό το πλαίσιο ότι είχαν κλείσει τα θέματα και παρά τις υποχωρήσεις της, η κυβέρνηση θα παρουσίαζε το μη κούρεμα καταθέσεων ως ένα είδος επιτυχίας. Βέβαια, υπήρχε και μια εκκρεμότητα που αφορούσε τη χρηματοδότηση για πέρα από τα 10 δις, τα οποία χρειάζονταν οι τράπεζες. Αλλά η κυβέρνηση είχε, ήδη, εγκαταλείψει την προηγούμενη διαδικασία διαπραγμάτευσης, που αφορούσε τα 17 δις με βάση την κατ’ αρχήν συμφωνία – και άρα με μοναδικό σημείο τριβής, την εκτίμηση από την PIMCO, των ζημιών των τραπεζών από τα ακίνητα. Αντίθετα, η κυβέρνηση, με ελάχιστες αντιστάσεις κινήθηκε να ικανοποιήσει ό,τι της ζητήθηκε. Έτσι, ενώ για προφανείς λόγους δεν ήθελε έρευνα για το ξέπλυμα χρήματος, δέχθηκε το διορισμό ιδιωτικής εταιρείας, παραδίνοντας εν μέρει την κυριαρχίας της χώρας. Ακολούθως, δέχθηκε και την αύξηση στον εταιρικό φόρο - κάτι το οποίο αναθεμάτιζε προηγουμένως, όταν το ανάφεραν άλλοι στο εσωτερικό - και δέχθηκε, επίσης και φόρο στους τόκους. Ουσιαστικά, δέχθηκε ό,τι της ζητήθηκε.

Αλλάζοντας πλαίσιο, η κυβέρνηση πίεζε για γρήγορο μνημόνιο και ενδεχομένως, να ήλπιζε να το παρουσιάσει ως παράδειγμα αποφασιστικότητας. Ήταν τόσο τραγικά εκτός πραγματικότητας. Η εικόνα του Αναστασιάδη, την Παρασκευή, που φαινόταν να μην έχει καμιά επίγνωση τί τον περίμενε - αν δεχθεί κάποιος τις μετέπειτα θέσεις του - στη συνάντηση των ηγετών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν μια αποκαλυπτική

εικόνα: ο Αναστασιάδης ήταν εντελώς εκτός πραγματικότητας, για το τί θα ακολουθούσε. Ήταν η θλιβερή εικόνα ενός ιθαγενή, που ζητούσε βοήθεια, πιστεύοντας ότι θα του έδιναν όσα ζητούσε γιατί ήταν καλό παιδί. Είχε, ήδη, δηλώσει ότι θα έκανε αίτηση στο Συνεταιρισμό για την Ειρήνη - που στο δικό του μυαλό ήταν σημαντική δήλωση για τους Αμερικανούς - αλλά, οι Αμερικανοί δεν κούνησαν δακτυλάκι στο ΔΝΤ.

Και ξαφνικά, ανακάλυψε ότι η μια υποχώρηση, απλώς, φέρνει την επόμενη απαίτηση. Έτσι, αφού δέχθηκε τέσσερις όρους που έθεσαν - ιδιωτικοποιήσεις – έστω και χωρίς ανακοίνωση, εταιρικό φόρο, ιδιωτική εταιρεία για ξέπλυμα και φόρο στους τόκους - απλώς, επανέφεραν το κούρεμα στην «τελική συνάντηση». Και ο Αναστασιάδης δεν είχε πια διέξοδο, αφού ο ίδιος είχε επιμένει φορτικά, να γίνει γρήγορα το Eurogroup και ότι όλα θα ήταν έτοιμα. Την Πέμπτη λ.χ. οι εφημερίδες είχαν δύο χαρακτηριστικές δηλώσεις: από τη μια, η κυβέρνηση δήλωνε «η κατάσταση είναι δύσκολη, αλλά δεν συντρέχει κανένας λόγος πανικού», ο κ. Σόιμπλε δήλωνε «Δεν είναι στην ατζέντα της Συνοδού κορυφής, το κυπριακό αίτημα». Και ξαφνικά, το αίτημα της Λευκωσίας για άμεση συζήτηση οδήγησε στους εκβιασμούς, απέναντι στους οποίους η Λευκωσία ήταν πια χωρίς άμυνες.

Και ξαφνικά ξυπόλυτοι στα αγκάθια: το κούρεμα, η οργή στην Κύπρο και η προσπάθεια της κυβέρνησης να περάσει μια λογική «θεραπείας σοκ»

Το πρωί του Σαββάτου, όταν ανακοινώθηκε η απόφαση του Eurogroup, η επιφανειακή σάλτσα για «φόρο αλληλεγγύης» (όπως ονομάστηκε το κούρεμα) πήγε περίπατο. Στην Κύπρο, ξέσπασε ένα παλιρροιακό κύμα οργής, που εκφράστηκε πρώτα στην καθημερινότητα, μετά πήρε την μορφή των ουρών στις ταμειακές μηχανές και η πιο προχωρημένη μορφή ήταν η πρώτη συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το προεδρικό. Κατά την διάρκεια της ημέρας και κάτω από την πίεση της καθημερινότητας, που βρήκε μορφή έκφρασης στο ίντερνετ, αλλά και στο ραδιόφωνο μέσα από τα τηλεφωνήματα των ακροατών, φάνηκε να σπρώχνει και τους πολιτικούς σε πιο τολμηρές θέσεις. Ακόμα και το καρναβάλι της επόμενης στη Λεμεσό, φάνηκε να κυριαρχείται από τη θεματολογία του κουρέματος – και ο ψήφος του χιούμορ ήταν σαφώς αρνητική για τον Αναστασιάδη, τη Μέρκελ και το κούρεμα.

Η αντιπροσωπεία γύρω από τον Αναστασιάδη ήταν πια αιχμάλωτη. Παγιδεύτηκε μόνη της από τις στομφώδεις διακηρύξεις για φιλία με τη Μέρκελ, αλλά ενδεχομένως και από πιέσεις μερικών στον περίγυρο του για επιβολή θεραπείας σοκ.

Η προσπάθεια της κυβέρνησης να περάσει τη θέση της με το δίλημμα, χρεοκοπία ή κούρεμα, προσέκρουε στην οργισμένη αντίδραση του κοινού – και για την εξαπάτηση - ο Στυλιανίδης μόλις την προηγούμενη διαβεβαίωνε για το αντίθετο - αλλά και του γεγονότος ότι επρόκειτο για ένα είδος κλοπής. Η προσπάθεια της κυβέρνησης βρήκε αρχικά έδαφος ανάμεσα στους κυριότερους αρχισυντάκτες – αλλά και πάλι ο κατακλυσμός των ειδήσεων από το εσωτερικό και το εξωτερικό, ήταν ένα κύμα που οι φιλότιμες προσπάθειες του Καρεκλά στο ΡΙΚ λ.χ. να στρέψει τη συζήτηση στο τί να κάνουμε, γινόταν αυξανόμενα αστεία - και αμήχανη. Τις επόμενες μέρες, ο Τσουρούλης θα εμφανιζόταν, επίσης, ως μια αστεία φιγούρα διορισμένη να δικαιολογεί.

Από το εσωτερικό, οι φήμες αναφέρονταν πια και σε συμπέθερο του Αναστασιαδη και το ότι είχε βγάλει χρήματα εκτός Κύπρου τις προηγούμενες ημέρες, άρα υπήρχε και ένα ταξικό ζήτημα – ποιοί ήξεραν και ποιοί όχι. Από το εξωτερικό, το σοκ για το σαρωτικό μέτρο, προκάλεσε μια νέα πλημμυρά αρνητικών σχολίων από τον Economist μέχρι την Ρωσία. Ξαφνικά, οι υποψίες των Κυπρίων ότι κάτι δεν πάει καλά, επιβεβαιώνονταν. Και τώρα, βέβαια, ήταν και η αφαίρεση χρημάτων από τους λογαριασμούς τους χωρίς εξουσιοδότηση και μπλοκάρισμα των λογαριασμών χωρίς καν έγκριση από τη βουλή.

Σε αυτό το πλαίσιο, ο Αναστασιάδης άργησε να επιστρέψει, ενώ ανακοινώθηκε ότι η ομιλία του στη βουλή θα αναβαλλόταν. Από το ΔΗΣΥ και το ΔΗΚΟ δεν υπήρχε, ουσιαστικά, υπεράσπιση, αφού το βασικό σενάριο, για το οποίο ήταν έτοιμοι, ήταν ότι τουλάχιστον κερδηθηκε το κούρεμα.

Κυριακή: Διαφοροποίηση κομμάτων και αμφιβολίες για την ψηφοφορία στη βουλή

Μέχρι την Κυριακή το πρωί, άρχισε να διαφαίνεται ότι δεν υπήρχε πλειοψηφία στη βουλή για να το περάσει. Το ΑΚΕΛ πέρασε από συστάσεις για ψυχραιμία σε μια έντονες θέσεις, αλλά ακολουθώντας τη διαδικασία των αποφάσεων από κομματικά όργανα – για πρώτη φορά από το 1960 - αρνιόταν να δεχθεί τα βάρη στο όνομα μια έκτακτης ανάγκης, όπως προσπαθούσαν να το περάσουν οι κυβερνώντες. Το ότι το

ΑΚΕΛ αρνιόταν ήταν νευραλγικό. Η ΕΔΕΚ, σχεδόν ταυτόχρονα, δήλωσε, επίσης, ότι δεν θα το ψήφιζε και έτσι, οι αρνητικοί ψήφοι έγιναν 24. Έντονη παρέμβαση έκανε και ο Λιλλήκας – που έθεσε θέμα εκλογών ως μηχανισμός συσπείρωσης των οπαδών του. ο Περδίκης ,μετά από μια σειρά σιβυλλικών δηλώσεων, φάνηκε, επίσης, να ξεκαθαρίζει ότι δεν θα το ψήφιζε. Ο Κουτσού δήλωσε από την αρχή ότι ο Αναστασιάδης ήταν 'yes man', ενώ ο Συλλούρης δήλωσε έστω και σε ηπιότερους τόνους ότι το ΕΥΡΩΚΟ δεν θα ψήφιζε. Και ανάλογα αναμενόταν και ο Κουλίας. Ενώ και ο Ν. Παπαδόπουλος φαινόταν έντονα αρνητικός – και εδώ υπήρχαν δυο διασταυρωμένα συμφέροντα: από την μια το κούρεμα σαφώς κτυπούσε μια πτέρυγα της κυπριακής αστικής τάξης - αυτούς που δεν μπορούσαν ή δεν ήξεραν για να μεταφέρουν στο εξωτερικό τα χρήματα τους - αλλά και τα δικηγορικά γραφεία. Όποτε, εξέφρασε και υλικά αντικειμενικά συμφέροντα. Αλλά, σαφώς επίσης, η όλη ιστορία έμοιαζε με ένα πιθανό Βατερλό του εσωκομματικού αντίπαλου του Κάρογιαν.

Έτσι, η συνάντηση της βουλής για έγκριση του νομοσχεδίου αναβλήθηκε, ενώ και το διάγγελμα Αναστασιάδη μεταδόθηκε με αρκετή καθυστέρηση και οπτικογραφημένο. Στο διάγγελμα, ο Αναστασιάδης επανέλαβε λίγο πολύ όσα είχε πει και σε προηγούμενη γραπτή ανακοίνωση του – ότι υπήρχε απειλή να κλείσει η μια τράπεζα και να ανασταλούν οι λειτουργίες της άλλης. Ωστόσο, δεν εξήγησε πώς και γιατί εμφανίστηκε αυτό το δεδομένο ξαφνικά, ενώ μέχρι την Παρασκευή, το επιτελείο του ήταν σίγουρο ότι όλα πήγαιναν καλά. Σημειολογικά ήταν ενδιαφέρουσα και η προσπάθεια να επικαλεστεί το Δ. Χριστόφια για τη σημασία των στιγμών. Γενικά, ο κ. Αναστασιάδης φάνηκε κάπως χαμένος – τα λεκτικά λάθη έκαναν εντύπωση για ένα άτομο που είχε καταβάλει τόση προσπάθεια τους προηγούμενους μήνες για τη δημόσια εμφάνιση του.

Δευτέρα: Προσπάθειες μικροαλλαγών

Τη Δευτέρα, τα δεδομένα άρχισαν να γίνονται πια σαφή – ότι δεν υπήρχε από την μια πλειοψηφία στη βουλή για να εγκριθεί το κούρεμα - τουλάχιστον στη μορφή που ήταν- ενώ άρχισε και η αποστασιοποίηση όλων από τις ευθύνες. Η οργή των Κύπριων πολιτών, που είχε πάρει διαστάσεις που δεν μπορούσαν να αγνοηθούν, έστω και αν οι δημόσιες συγκεντρώσεις ήταν ακόμα μικρές. Σε μια δημοσκόπηση στο Sigmalive 71% θεωρούσε αποτυχία του Αναστασιάδη τη συμφωνία για το κούρεμα. Και το Sigmalive ήταν μάλλον φιλικό προς τον τότε υποψήφιο του ΔΗΣΥ. Σε αυτό το πλαίσιο, ο Σόιμπλε δήλωσε ότι η επιλογή για κούρεμα και των μικροκαταθεσεων ήταν απόφαση του Αναστασιάδη – κάτι τέτοιο άφησε να νοηθεί και το Economist σε σχόλιό του, ενώ ανάλογη είδηση είχαν και οι Financial Times με παραπομπή, μάλιστα, σε

χιουμοριστικά σχόλια, ενάντια στον Κύπριο πρόεδρο ότι «Ο Πρόεδρος έχει μόνο πλούσιους φίλους».

Τα ΜΜΕ, μέχρι την Κυριακή, προσπάθησαν να περάσουν τη βασική θέση της κυβέρνησης – οι δύο κομματικές εφημερίδες του ΔΗΣΥ - η Αλήθεια και ο Πολίτης - ήταν ξεκάθαρες στην αναπαραγωγή. Η Σημερινή έριξε και τη σπόντα της για «άταχτη υποχώρηση», αλλά έθεσε και το δίλημμα της χρεοκοπίας ως εκβιασμό. Ο Φιλελεύθερος προσπάθησε να κρατήσει κάποιες αποστάσεις – αλλά το πρωτοσέλιδό του ήταν κατά τα δυο τρίτα μια προσπάθεια δικαιολόγησης της απόφασης της κυβέρνησης. Στις εσωτερικές σελίδες, ωστόσο, υπήρχαν και ενδιαφέροντα σχόλια και αναφορές – τόσο για το ποιοί ήξεραν και γιατί – όσο και για τις φήμες ότι είχε ζητηθεί ήδη νομική συμβουλή από τη Γενική Εισαγγελία για το κούρεμα. Την Δευτέρα, πάλι αναβλήθηκε η συνάντηση της βουλής, ενώ το κλίμα ήταν βαρύ για το κούρεμα.

Τί έγινε πραγματικά; Αιφνιδιάστηκαν όντως ή κάποιοι ήθελαν και θεραπεία σοκ;

Το βασικό σενάριο, με βάση τα όσα έχουμε δει, είναι ότι η κυπριακή κυβέρνηση είχε αιφνιδιαστεί. Αυτό το σενάριο είναι παράδοξο γιατί δεν έχει ξανασυμβεί να εμφανίζονται ακραία διαφορετικά σενάρια σε τελικές συναντήσεις στο Eurogroup.
Αλλά και οι πληροφορίες που προσπάθησε να προωθήσει η κυβέρνηση, ήταν αντιφατικές και έδειχναν ένα είδος συνειδητής προσπάθειας για παραπλάνηση και αποφυγή αποκάλυψης του τί έγινε πραγματικά – και μετά εξέφραζαν και ένα είδος πανικού, καθώς συνειδητοποιήθηκε το εύρος της οργής του κοινού. Η κυβέρνηση διέψευσε ότι ήταν δική της επιλογή το κούρεμα των καταθέσεων κάτω από 100, 000. Οι θέσεις της, όμως, ήταν πια τόσο αντιφατικές, που είναι αμφίβολο αν λένε την αλήθεια. Στην πιο αναλυτική αναφορά μέχρι στιγμής για το τί έγινε η Wall Street Journal στην ανταπόκρισή της ανάφερε ότι η κυπριακή αντιπροσωπεία είχε αποδεχθεί το κούρεμα από τις 10 το βράδυ, όταν ο Σαρρής πήρε την εισήγηση στο δωμάτιο που ήταν ο Αναστασιάδης. Και μάλιστα, τότε το κούρεμα το οποίο συζητείτο

ήταν 3.5% για κάτω των 100,000 και 7% για μεγαλύτερα ποσά. Τότε, μάλιστα, η κυπριακή κυβέρνηση προχώρησε σε μια, ακόμα, ανόητη κίνηση αποδεχόμενη το πάγωμα των καταθέσεων, αφού είχε δεχθεί το κούρεμα – για να αποτραπεί διαρροή. Τότε, ανακάλυψε τί θα πει διαπραγμάτευση: Αφού είχε πια εγκλωβιστεί και τεχνικά με το πάγωμα των λογαριασμών, ο Σόιμπλε «απαιτούσε κούρεμα 18%». Η αντιπροσωπεία γύρω από τον Αναστασιάδη ήταν πια αιχμάλωτη. Παγιδεύτηκε μόνη της από τις στομφώδεις διακηρύξεις για φιλία με τη Μέρκελ, αλλά ενδεχομένως και από πιέσεις μερικών στον περίγυρο του για επιβολή θεραπείας σοκ. Η σχέση πάντως του κ. Αναστασιάδη με τη Μέρκελ έγινε, επίσης, στόχος ειρωνικών σχολίων – κυκλοφορούσε ότι σε μια προσπάθεια του να της μιλήσει τηλεφωνικώς ο Κύπριος πρόεδρος έμεινε να περιμένει την «προώθηση».

Μερικοί παρατηρητές θεωρούν ότι μερικοί, τουλάχιστον, από την κυπριακή αντιπροσωπεία ήξεραν για το γεγονός ότι θα επέστρεφε το κούρεμα και απλώς ανέμεναν μια πιο ήπια αντίδραση - ή ένα είδος παράδοσης για θεραπεία σοκ. Υπάρχει μια τέτοια τάση στο επιτελείο του κ. Αναστασιάδη. Τα στοιχεία για αυτήν την εκδοχή είναι μεν συγκυριακά, αλλά όχι αμελητέα. Το πρώτο ύποπτο στοιχείο ήταν η επιμονή του Στυλιανίδη να επαναλαμβάνει τον όρο έκτακτη ανάγκη – μια δικαιολογία με βάση την οποία θα γίνει η νομική προσπάθεια αιτιολόγησης του κουρέματος των καταθέσεων. Ο κ. Στυλιανίδης δεν είναι άσχετος με την συγκεκριμένη ορολογία. Ως στέλεχος του ΔΗΣΥ, που ταυτίστηκε σε κάποιο στάδιο με την λύση , είχε να αντιμετωπίσει και την προβληματική διάσταση του πώς εφαρμόστηκε ο όρος από το 1963, για να εμπεδωθεί ένα συγκείμενο καθεστώς στην ε/κ κοινότητα. Τώρα, όμως, υιοθετούσε τον όρο - και ενδεχομένως τις νομικές του διαστάσεις - για να καλύψει αυταρχικές μορφές αντιμετώπισης της κρίσης – είναι γνωστή και η δήλωσή του ότι αν έπαιρνε ψηλό ποσοστό ο Αναστασιάδης - πάνω από 65% λ.χ. - θα είχε νομιμοποίηση να αντιμετωπίσει τις απεργίες κλπ. Ο υπουργός που ενδέχεται να ήξερε ήταν ο Σαρρής, ο οποίος φαίνεται να θεωρεί αυτονόητο να λέγονται ψέματα στον δημόσιο λόγο. Το ότι λ.χ. άρχισε να προετοιμάζεται, αμέσως, για την ιδιωτοποιηση ημικρατικών χωρίς να υπάρχει πολιτική απόφαση, φάνηκε να γίνεται με ένα είδος περιφρόνησης των πολιτικών αποφάσεων. Στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι λογικό να πιστέψει κάποιος ότι ο Αναστασιάδης δεν είχε κατανοήσει, γενικότερα, τις συνέπειες, ακόμα και αν υποψιάζονταν ότι θα έκανε και άλλες υποχωρήσεις, τελικά. Η δήλωσή του πριν φύγει, ότι δεν θα κοπούν μισθοί, ήταν παράδοξη στο όλο κλίμα που έλεγε ότι σχεδόν όλα είχαν συμφωνηθεί. Αλλά το χαμένο ύφος που φάνηκε να έχει, την Κυριακή, μπροστά στις αντιδράσεις μάλλον έδειχνε ένα άνθρωπο που, είτε δεν καταλάβαινε, είτε έπεσε πολύ έξω. Η ξαφνική ρητορική του λ.χ. ενάντια στο

Σόιμπλε έμοιαζε πραγματικά κωμική, άμα αναλογιστεί κάποιος την προηγουμένη εκστρατεία του για «Ευρωπαίους φίλους» και «αξιοπιστία στην Ευρώπη».

Σε ένα ευρύτερο πλαίσιο ωστόσο, ο Αναστασιάδης φάνηκε να πέφτει στην παγίδα που έφτιαξε ο ίδιος. Ακολουθώντας την ευρύτερη ρητορική της δεξιάς, ότι η υποταγή στη Δύση είναι αρκετή για να λύσει προβλήματα, δεν φάνηκε να αντιλαμβάνεται ότι η διεθνής πολιτική δεν είναι ένα εσωκομματικό παιχνίδι στο ΔΗΣΥ. Η πλήρης ταύτιση του με την Δύση και η πίεση υπέρ της τρόικας, ουσιαστικά, έφεραν τους δανειστές στη θέση να τον θεωρούν, όχι απλώς δεδομένο, αλλά και πρόθυμο θύμα για να δοκιμάσουν ένα πείραμα με την αποκοπή καταθέσεων. Η κίνησή του να θέλει να προβάλει τον εαυτό του με μια γρήγορη συμφωνία, ουσιαστικά, τον παγίδευσε ολοκληρωτικά.

Μορφές Αντίστασης: από τις συζητήσεις στο δρόμο, στο χείμαρρο του ραδιοφώνου, στο ίντερνετ και στις εκδηλώσεις στους δρόμους

Οι εικόνες της πρώτης εκδήλωσης στο προεδρικό ενάντια στο κούρεμα προκάλεσαν το εξής σχόλιο από Έλληνα αναγνώστη σε ένα ήμεϊλ λιστ –
«Φαίνεται λίγος ο κόσμος».
Τις επόμενες μέρες, οι δεκάδες έγιναν εκατοντάδες -ή και χιλιάδες όπως έγραφε ο Φιλελεύθερος-, αλλά η κυρίαρχη μορφή αντίστασης δεν πήρε την μορφή της μαζικής, εκδήλωσης στους δρόμους - μέχρι την Τρίτη τουλάχιστον. Ο περισσότερος κόσμος συνέχισε την ζωή του με την τελετουργία των γιορτών για το καρναβάλι και τις σήκωσες. Για ένα εξωτερικό παρατηρητή, η εικόνα ήταν παράδοξη – σε μια ανταπόκριση, το Σάββατο, ο τίτλος ήταν «οι Ισπανοί στους δρόμους, οι Κύπριοι στους καναπέδες». Το Σάββατο, είχαν γίνει εκδηλώσεις συμπαράστασης στους Κύπριους στην Ισπανία – αλλά και ως έμμεση προειδοποίηση για μη επέκταση της πρακτικής στην χώρα τους.
Στην Κύπρο ωστόσο, υπήρξε μια δυσφορία που έκανε την παρουσία της έντονη προς την πολιτική ελίτ. Διότι το θέμα θα πήγαινε στη βουλή, αλλά και διότι σε μια σχετικά μικρή κοινωνία τα δίκτυα της καθημερινότητας λειτουργούν, όπως αποδείχτηκε τα τελευταία χρόνια, αρκετά αυτόνομα πια από τους επίσημους μηχανισμούς, όπως είναι τα ΜΜΕ. Μπορεί να πει κάποιος ότι ο κατακλυσμός των μηνυμάτων στον Άστρα το πρωί του Σαββάτου – ένας χείμαρρος που θύμιζε σε πάθος, μέγεθος και οργή την αντίστοιχη ραδιοφωνική έκρηξη του 1998. Μόνο που

αυτήν τη φορά, δεν είχε στόχο την συσπείρωση της αριστεράς, αλλά αντίθετα το άνοιγμα της – ο θυμός των ακροατών εκφράζονταν βέβαια και σε αριστερό ρητορικό και θεματικό πλαίσιο, αλλά ήταν και ένα σαφές μήνυμα προς την ηγεσία του κόμματος για τις απόψεις της βάσης.

Αλλά ανάλογες πιέσεις εμφανίστηκαν και στα άλλα κόμματα. Η ανταπόκριση από την συνέδρια του ΔΗΣΥ μιλούσε για ένταση. Και ο Αβέρωφ δεν φάνηκε διατεθειμένος να πρωτοστατήσει στην υπεράσπιση της συμφωνίας. Σαφώς, πολλοί καταθέτες κάτω των 100,000 είναι ψηφοφορεί του ΔΗΣΥ. Ανάλογα και στο ΔΗΚΟ.

Η έκρηξη της οργής στην καθημερινότητα

Οι ακόλουθες φράσεις είναι αυθεντική καταγραφή σχολίων σε μια φρουταρία στη Λεμεσό το πρωί του Σαββάτου, πριν καν ξεκινήσουν οι ραδιοφωνικές εκπομπές. Ήταν μια αυθόρμητη δημόσια συζήτηση ανθρώπων, που ήταν σχετικά άγνωστοι μεταξύ τους.

- Κλέφκουν μας

- Μα εν επήρες πρέφαν ίντα που γίνεται;

- Προτιμούμεν να τα χάσουμεν ούλλα τζαι να αρκέψουμεν που την αρκήν

- Τζήνο που ελαλούσαν ότι εν θα δεχτούν…

- Εβλέπαμεν τα στην Ελλάδα, εν να χρεοκοπήσουμεν θέλουμεν, εν θέλουμεν…

Την Κυριακή, το κούρεμα, η Μέρκελ και ο Αναστασιάδης είχαν την τιμητική τους στις ειρωνικές παραπομπές στο καρναβάλι της Λεμεσού.

Εκδηλώσεις σε διάφορους χώρους και με ποικίλες αισθητικές

Τη Δευτέρα το απόγευμα, ετοιμάζονταν νέες εκδηλώσεις σε βουλή και προεδρικό, αλλά μετά την ακύρωση της συνεδρίας της βουλής αναμενόταν ότι θα μεταφέρονταν για την επόμενη. Αντίθετα, φάνηκε να διευρύνεται η δυναμική των δρόμων. Στη Λευκωσία έγιναν τουλάχιστον 3 συγκεντρώσεις, ενώ μια έγινε και στην Πάφο. Στην Λευκωσία έγινε συγκέντρωση έξω από την βουλή, όπου το αίσθημα των ευρωπαϊκών διαδηλώσεων φάνηκε να βρίσκει την τοπική του έκφραση – ένας διαδηλωτής προτίμησε τη σημειολογική εκδήλωση: έριξε κουρεμένες προβιές πρόβατων. Σύμφωνα με το Φιλελεύθερο στην εκδήλωση συμμετείχαν: «…και μέλη άλλων οργανωμένων συνόλων, όπως αριστερών οργανώσεων και του συνδέσμου Φίλων της Ομονοίας Θύρα 9, καθώς επίσης και ανεξάρτητοι πολίτες». Κατά την διάρκεια πορείας, ένας διαδηλωτής με την μάσκα των anonymous κατέβασε την γερμανική σημαία από την πρεσβεία. Συγκέντρωση έγινε και έξω από τα γραφεία της Ε.Ε., αλλά και έξω από το προεδρικό. Στην τελευταία, αυτήν την φορά πρωτοστάτησαν οπαδοί του κ. Λιλλήκα. Έγινε επίσης συγκέντρωση της νεολαίας της ΕΔΕΚ.

Η άρνηση της βουλής να εγκρίνει το νομοσχέδιο ήταν σημαντική ιστορικά για δυο λόγους – και γιατί άνοιγε ξανά την πόρτα για άλλους τρόπους αντιμετώπισης της κρίσης [και από την Κύπρο αλλα και ευρύτερα στην Ευρώπη], αλλα και γιατί ήταν μια εντυπωσιακή νίκη της κοινωνίας ενάντια στα ΜΜΕ και ιδιαίτερα τις τηλεοράσεις οι οποίες προσπάθησαν έντονα να εκβιάσουν για αποδοχή της συμφωνίας του Eurogroup.

Ο Φιλελεύθερος, πάντως, προτίμησε να προβάλει μόνο την εκδήλωση Λιλλήκα φωτογραφικά. Στο πρωτοσέλιδο, υπήρχε φωτογραφία μόνο από εκείνη την εκδήλωση, και πάλι μόνο από εκεί την εκδήλωση υπήρχε φωτογραφία στο ρεπορτάζ της σελίδας 5. Η δημοσιογράφος, προφανώς, επιλέγηκε και για να λογοκρίνει.

Μετά από δύο αναβολές την Τρίτη έγινε τελικά η συζήτηση στην βουλή και η εκδήλωση διαμαρτυρίας απ' έξω ήταν μαζική πια σε επίπεδο χιλιάδων ατόμων – σύμφωνα με εκτιμήσεις το πλήθος έφτανε τις 10,000, ένας πολύ ψηλός αριθμός για εκδήλωση στον δρόμο. Και το ότι η κοινοβουλευτική ομάδα του ΔΗΣΥ τελικά έκανε αποχή ήταν εκφραστικό και των εσωτερικών αντιδράσεων στον ίδιο το κυβερνών κόμμα. Η άρνηση της βουλής να εγκρίνει το νομοσχέδιο ήταν σημαντική ιστορικά για δυο λόγους – και γιατί άνοιγε ξανά την πόρτα για άλλους τρόπους αντιμετώπισης της κρίσης -και από την Κύπρο αλλά και ευρύτερα στην Ευρώπη- αλλά και γιατί ήταν μια εντυπωσιακή νίκη της κοινωνίας ενάντια στα ΜΜΕ και ιδιαίτερα τις τηλεοράσεις οι οποίες προσπάθησαν έντονα να εκβιάσουν για αποδοχή της συμφωνίας του Eurogroup.

ΔΕΝ ΘΑ ΜΟΙΡΑΣΟΥΜΕ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ
ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΘΟΥΜΕ
ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΟΥΣ
FROM NEOLIBERAL ORDE
TO ANOTHER WORLD

ΤΡΩΙΚΑ
ΤΡΩΕΙ
ΜΕΙΝΑΜΕ ΚΑ
ΝΗΣΤΙΚΟΙ

IT STARTS
with us...
IT ENDS
with you
ΚΥΠΡΙΟΙ
ΞΥΠΝΑΤΕ
ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ
ΞΕΠΟΥΛΑΝΕ

Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ ΕΧΕΙ
ΙΔΑΝΙΚΑ!
ΟΥΤΕ ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ
ΟΥΤΕ ΠΡΟΣΚΥΝΑ

Οικονομικές και Διεθνείς Προεκτάσεις του κουρέματος: συρρίκνωση της οικονομίας και απόπειρα απομόνωσης από την διεθνή στήριξη της Ρωσίας;

Το κούρεμα πέρα από την άμεση κλοπή των καταθέσεων χωρίς οποιαδήποτε συζήτηση και απόφαση εκ μέρους των καταθέτων, θα έχει σαφώς αρνητικές οικονομικές επιπτώσεις – η μείωση των αποθεμάτων τόσο των νοικοκυριών όσο και των επιχειρήσεων θα οδηγήσει σε νέους εσωτερικούς κύκλους λιτότητας στον ιδιωτικό τομέα. Θα είναι ουσιαστικά σαν ένα είδος απόσυρσης 2 δις -αφού οι κυπριακές καταθέσεις είναι το 35% του συνόλου και το ποσό που αναζητιέται είναι 5.8 δις- από την οικονομία. Αυτά τα κεφαλαία μπορεί να ήταν φυλαγμένα μακροπρόθεσμα αλλα ένα κούρεμα τους θα υποχρέωνε τους πολίτες σε νέες οικονομίες -και άρα αντίστοιχη απόσυρση κεφαλαίων από την κυκλοφορία και το παζάρι. Σε ένα δεύτερο επίπεδο η αποδοχή τέτοιου όρου και η επιβολή με καθεστώς έκτακτης ανάγκης θα φέρει πιο κοντά ένα σενάριο επιστροφής της αποικιοκρατίας σε νέο πλαίσιο. Οι ευρωπαίοι σαν το μεγάλο μέρος της ευρωπαϊκής ένωσης θα μπορούν να επιβάλλονται στο μικρό τοπικό πληθυσμό. Και είναι σαφές σε όλους ότι το βασικό διακυβευμα είναι το φυσικό αέριο αλλα και οι μορφές λύσης του κυπριακού. Αν περάσει ένα κούρεμα καταθέσεων θα πλανιέται μόνιμα η πιθανότητα και δεύτερου κουρέματος όπως συμβαίνει στην Ελλάδα – και αρκετοί πιστεύουν ότι θα γίνει αναπόφευκτα και δεύτερο.

Μπορεί κάποιος κατά συνέπεια να πει ότι η στάση των ευρωπαίων πίσω από τις λέξεις είναι ο εκβιασμός της κυπριακής κοινωνίας. Και σε αυτό το σημείο οι ευθύνες της δεξιάς είναι μεγάλες. Μερικοί συνειδητά η μη προώθησαν το να βρεθεί η κοινωνία μπροστά σε εκβιαστική διλήμματα. Είτε καταλάβαινε είτε όχι ο κ. Αναστασιαδης ουσιαστικά με τις βεβιασμένες κινήσεις του και με την μη-ενεργοποίηση είτε της Μόσχας είτε της καθυστέρησης για διαβούλευση στις διαπραγματεύσεις, βρέθηκε

μόνος και τον εκβίασαν – αν δεχθούμε την εκδοχή την οποία ο ίδιος προτείνει. Αν δεν το κατάλαβε είναι ένδειξη ότι χρειάζεται να μάθει πολλά γι διεθνή πολιτική. Αν το ήξερε τότε τίθενται σοβαρότερα ζητήματα. Βέβαια το ζήτημα δεν είναι μόνο τοπικό. Υπάρχει μια ευρωπαϊκή και μια ρωσική διάσταση τουλάχιστον.

Οι ευρωπαίοι εταίροι: τάση για έλεγχο των τραπεζών αλλα και στρατηγική του κέντρο-ευρωπαϊκού μπλοκ απέναντι σε χρηματοπιστωτικά κέντρα

Όσο αφορά την ευρωπαϊκή διάσταση αξίζει αναφορά η παρέμβαση του Σουλτς ο οποίος είναι επικεφαλής του ευρωκοινοβουλίου. Ο Σουτλς ήταν ο πρώτος ευρωπαίος πολιτικός που επέκρινε το κούρεμα τονίζοντας ότι έπρεπε να υπάρχει ευαισθησία για τους μικροκαταθετες. Όμως ταυτόχρονα δήλωσε ότι το κούρεμα πήγαινε στην σωστή κατεύθυνση. Το να υποχρεώνονται οι τράπεζες και οι μεγαλοκαταθετες -αλλά και οι μεγαλομέτοχοι τους οποίους προστάτευσε η κυβέρνηση- είναι μέρος μιας τάσης στην Ευρώπη για πίεση στις τράπεζες. Όπως και η φορολογία των συναλλαγών και η άνοδος του εταιρικού φόρου. Βέβαια η μια διάσταση του προβλήματος στην Κύπρο ήταν η φορολόγηση των μικροκαταθετων. Όμως υπήρχε και μια άλλη διάσταση – η επίθεση των κεντροευρωπαιων ενάντια στους «φορολογικούς παράδεισους» είναι και ένα είδος πόλεμου για εξασφάλιση αυτών των κεφαλαίων για τις δικές τους τράπεζες. αυτό το είδος των δυο μέτρων και δυο σταθμών ήταν κραυγαλέα έκδηλο στην Γερμανία την Δευτέρα όταν η Μέρκελ επαναβεβαίωσε την παλιά υπόσχεση της ότι δεν θα κουρευτούν οι καταθέσεις στη Γερμανία – την ίδια ώρα που η χώρα της πρωτοστατούσε στην επιβολή τέτοιου κουρέματος σε μια μικρή χώρα. Η οποία μάλιστα μόλις είχε εκλέξει ένα πρόεδρο που δήλωνε πιστός στην Μερκελ.

Υπάρχει όμως και μια άλλη διάσταση η οποία φαίνεται έντονα στις βρετανικές αντιδράσεις. Η Βρετανία η οποία επηρεάζεται και άμεσα αφού θα χρειαστεί να πληρώσει αποζημιώσεις σε στρατιώτες της [όπως άλλωστε δηλώθηκε] δεν είναι σαφώς ευχαριστημένη. Και ίσως αυτό να εκφράζον και τα σχόλια των βρετανικών οικονομικών έντυπων όπως το ικονομιστ. Ουσιαστικά μετά από τις νομοθεσίες για τα μπόνους των τραπεζιτών οι βρετανοί που αγωνίζονται να διατηρήσουν ένα καθεστώς χρηματοπιστωτικού κέντρου, είδαν μια μικρή χώρα η οποία είναι επίσης χρηματοπιστωτικό κέντρο να εκβιάζεται. Το μήνυμα στην Βρετανία είναι σαφές. Και η διαφοροποίηση Λονδίνου-Βερολίνου μπορεί να διευρυνθεί ακόμα περισσότερο.
Αξίζει να σημειωθεί σε αυτό το πλαίσιο η διαφοροποίηση των ΗΠΑ που ζήτησαν από την Ε.Ε. να "αντιμετωπίσει" το θέμα – χωρίς ωστόσο να ασκούν την επιρροή τους στο ΔΝΤ για να διαφοροποιηθεί.

Η ρωσική αντίδραση: κάποιοι θέλουν ρωσικά κεφάλαια αλλα και απομόνωση της Κύπρου για εύκολους εκβιασμούς

Η μεγάλη διαμάχη προφανώς είχε να κάμει με την Ρωσία και σε αυτό ο κ. Αναστασιαδης πιάστηκε στην μέση ενός εκβιασμού όντως. Η αύξηση του εταιρικού φόρου ήταν μια υποχώρηση που μπορεί να επηρέαζε κάποιες εταιρείες, αλλα το κούρεμα θα οδηγήσει άμεσα η μεσοπρόθεσμα στην εγκατάλειψη της Κύπρου σαν χώρου διακίνησης κεφαλαίων. Αυτό θα οδηγήσει στην ριζική αλλαγή του τραπεζικού συστήματος – και το τέλος του με την παρούσα μορφή. Είναι ειρωνικό με αυτήν την έννοια ότι το κεφάλαιο το οποίο στήριξε τον κ. Αναστασιαδη ξαφνικά βρισκόταν μπροστά σε μια άμεσα επίθεση εναντίον του αφού ο εκλεγμένος υποψήφιος του δεν μπορούσε να το υπερασπιστεί – και αντίθετα γινόταν εύκολα στόχος πιέσεων. Ακόμα και οι μεγαλομέτοχοι που δεν θα θέλουν να χάσουν τον έλεγχο, είναι ουσιαστικά επίσης αιχμάλωτοι των γερμανών πια – έστω και αν ο Αναστασιαδης και ο Σαρρης του προστάτευσαν για την ώρα.
Η στάση των ρώσων είναι νευραλγική και είναι οι ρώσοι που στήριξαν την κυπριακή οικονομία τα τελευταία χρόνια. Η πίεση για φορολόγηση των κυπριακών κεφαλαίων σημαίνει ότι ο πρόεδρος θα πρέπει να υπερασπιστεί αυτό το κεφαλαίο – μέχρι και ένας κομμουνιστής σαν τον Χριστοφια το έκανε. Ο κ. Αναστασιαδης όμως φάνηκε να μην μπορεί – αιχμάλωτος μιας αστείας ιδεολοψιας για την δύση, αλλα και θύμα ο ίδιος ενός εκβιασμού.
Ο Σόιμπλε είχε δηλώσει μόλις την Τετάρτη πριν την συνάντηση της Παρασκευή ότι δεν έβαλε λόγο για συζήτηση της κυπριακής περίπτωσης στο Eurogroup. Άρα κάποιοι άλλοι επέμεναν. Και τότε όσοι -η Γερμανία και το ΔΝΤ- δεν ήθελαν την

συνάντηση -η κρατούσαν κρυφά τα χαρτιά τους- έβαλαν τους σκληρούς όρους οι οποίοι σαφώς είχαν σαν στόχο και το ρωσικό κεφάλαιο και την σχέση Κύπρου-Ρωσίας. Ο Αναστασιαδης αιχμάλωτος ίσως του υπουργού οικονομικών του πιάστηκε στην φάκα. Ξαφνικά, τον υποχρέωναν να δεχτεί το περιορισμό, αν όχι το τέλος του τραπεζικού τομέα, αλλά και του δικηγορικού κυκλώματος το ποιό ο ίδιος στήριζε και από τον οποίο βγήκε πρόεδρος.

Είναι ενδεχόμενο ότι μερικοί δυτικοί ήθελαν να εμποδίσουν και μια άλλη πιθανότητα – είχε ήδη αρχίσει να κυκλοφορεί ότι η Ρωσία έκφρασε επιθυμία για αγορά των κυπριακών τραπεζών. Σε αυτό το πλαίσιο, το κούρεμα ήταν μια αρνητική προειδοποίηση από τον κεντροευρωπαϊκό πυρήνα.

Η Ρωσία αντέδρασε συγκρατημένα αλλα με αποφασιστικότητα. Αρχικά, διέρρευσε ένα είδος σχολίου που αποδόθηκε στον Πούτιν – χωρίς όμως επίσημη επιβεβαίωση: έλεγε ότι ο Αναστασιαδη σαν να είχε υψώσει την γερμανική σημαία στο προεδρικό. Όταν έκανε τελικά δήλωση ο Πούτιν την Δευτέρα ήταν αυστηρός αλλα ακολούθησε τον βρετανικό ικονομιστ – είπε ότι το κούρεμα, αν γίνει, θα είναι άδικο, αντί-επαγγελματικό, και μη λειτουργικό. Ο Μεντβιέτεφ ανέλαβε να ρίξει και την σπόντα για επανεξέταση των σχέσεων με την Κύπρο.

Σε αυτό το πλαίσιο, το βράδυ της Κυριακής κυκλοφορούσαν φήμες -και τις αναπαρήγαγε ο Τσουρούλης στο Σίγμα και ο Φουρλάς στο Μέγα- ότι ο Αναστασιαδης μιλούσε με την Γκαζπρομ για δάνειο. Η φήμη διαψεύστηκε – αλλα και οι δυο δημοσιογράφοι είναι πια ταυτισμένοι με την χρήση τους για διασπορά ειδήσεων του επιτελείου Αναστασιάδη, οπότε η διάψευση δεν μπορεί να θεωρηθεί και σοβαρή αφού τα έλεγαν οι δικοί τους δημοσιογράφοι. Είναι πιθανό να έγιναν σκέψεις. Αλλά, ουσιαστικά, υπάρχει στο τραπέζι ανοικτό ζήτημα για δάνειο από τη Ρωσία. Όμως οι ρώσοι θα θέλουν κάτι συγκεκριμένο και όχι υποσχέσεις από τον Αναστασιάδη. Ήδη ο υπουργός οικονομικών άφησε μετέωρη ακόμα και την επιμήκυνση του δανείου του 2011. και αν η Ρωσία αποφασίσει να αποστασιοποιηθεί η Κυπριακή Δημοκρατία θα χάσει πολλαπλά – όχι μόνο σε σχέση με την οικονομία -όπου εκτός από τις τράπεζες υπάρχει και ο τουρισμός αλλα και οι ρωσικές επιχειρήσεις- αλλά και στη διεθνή στήριξη στο κυπριακό - ή γενικότερα στις γεωπολιτικές σχέσεις με την Τουρκία- αλλα μέλλονται και για το φυσικό αέριο.

Όπως απέδειξε τραγικά το φιάσκο της παρουσίας Αναστασιάδη στις διαπραγματεύσεις, όταν κάποιος πάει σε συζητήσεις και έχει δεχθεί προκαταβολικά σχεδόν τα πάντα και δεν έχει εναλλακτική λύση – ή έστω πιθανότητα, τότε είναι χαμένος σε ένα παιχνίδι εκβιασμών.

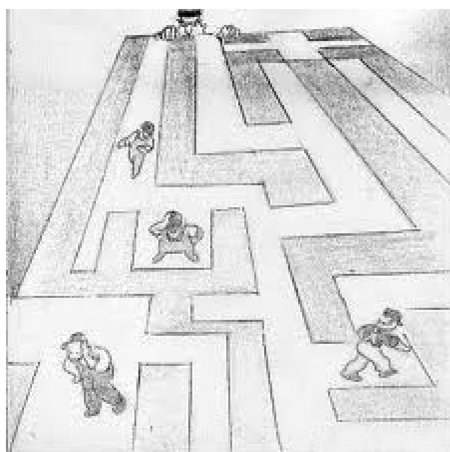
Χάνει πολύ γρήγορα σύμμαχους Κυπριακή Δημοκρατία πρόσφατα. Το επιτελείο της κυβέρνησης λ.χ. έκφρασε και παράπονα γιατί δεν στήριξε η Γαλλία την Κύπρο – ο υπουργός οικονομικών της Γαλλίας ήταν σιωπηλός ειπώθηκε. Όταν όμως κάποιοι επενδύουν τα πάντα σε Ουάσιγκτον και Βερολίνο τότε η υποδειγματική συμπεριφορά του Σοιμπλε απέναντι στον υποταγμένο ιθαγενή -με την λογική "business is business"- απλώς προκαλούσε ενδιαφέρον σαν θέαμα. Γιατί να ασχοληθεί η Γαλλία;

Μετά την απόρριψη του κουρέματος

Το κλίμα ανάμεσα στην πλειοψηφία που ψήφισε ενάντια στο κούρεμα είχε και ένα τόνο έντονα επικριτικό προς την τρόικα, με έμφαση σε ένα είδος αναζήτησης εναλλακτικών σεναρίων – στο οποίο βέβαια η Ρωσία είναι μια σημαντική παρουσία. Ήταν σαφές ότι οι πολιτικοί εστίαζαν στο αδύνατο του διλήμματος που ετέθη – είτε πληρώνουν οι μικροκαταθετες, είτε φορολογήστε τους ρώσους καταθέτες -και ντε φάκτο απομονωθείτε από τους οικονομικούς και πολιτικούς σαν συνεργάτες. Η αντίσταση στην επιβολή δείχνει και ιστορικά αντανακλαστικά, αλλά και μια αίσθηση κατανόησης της ιστορικής σημασίας της Κύπρου, αλλά και του έλεγχου πάνω στην οικονομίας της. Η ξεκάθαρη αίσθηση ότι μέρος των πιέσεων έχει να κάνει και με την προσπάθεια ελέγχου του τοπικού δημόσιου πλούτου ήταν σαφώς ένα είδος ιστορικής κίνησης μπροστά.

Η κατανόηση ότι χωρίς σύμμαχους ένας χώρος σαν την Κύπρο είναι απλά μια μικρή και μη-σημαντική κοινωνία, είναι νευραλγική για την κατανόηση των πραγματικών δυναμικών της διεθνούς πολιτικής στην περιοχή και του ενδεχόμενου ρόλου και των δυνατοτήτων της Κύπρου.

Όταν το παρελθόν και οι υποψίες για διαπλοκή επανέρχονται: μετακινήσεις κεφαλαίων από «συγγενείς» του προεδρικού και ύποπτες εταιρείες για τις ιδιωτικοποιήσεις;

Από το Σάββατο κυκλοφορούσαν έντονες φήμες ότι συγγενής του προέδρου είχε μετακινήσει χρήματα από κυπριακή τράπεζα. Την Κυριακή υπήρχε μια σπόντα από τον υπεύθυνο του οικονομικού Φιλελευθέρου σε κείμενο του:
«*Σύμφωνα με σχετικές πληροφορίες, τις τελευταίες μέρες εντάθηκε η εκροή καταθέσεων κυρίως από κύπριους, ενώ ερωτηματικά δημιουργούνται από απόσυρση καταθέσεων που έγιναν από επώνυμους την Παρασκευή…Ερωτηματικά δημιουργούνται επίσης από πληροφορίες ότι τραπεζίτες ενημέρωναν την Παρασκευή πελάτες τους για πιθανό κούρεμα και τους προέτρεπαν να τα αποσύρουν και να τα φυλάξουν σε θυρίδες». [σελ. 3]*

Τη Δευτέρα υπήρχε νέο σχόλιο στα παραπολιτικά του φιλελευθέρου [σελ. 7] :
«*Τα τελευταία 24ωρα δίνουν και παίρνουν οι πληροφορίες που φέρουν συνεργάτες του προέδρου της δημοκρατίας, όπως και οικονομικούς παράγοντες, να έχουν αποσύρει τις τελευταίες δυο εβδομάδες τεραστία ποσά από κυπριακές τράπεζες και να τα μετάφεραν στον εξωτερικό. Παρά τις εξ αντίθετου διαβεβαιώσεις των κυβερνώντων, αυτοί οι άνθρωποι γνώριζαν ότι βρισκόταν στο τραπέζι το επικείμενο κούρεμα στις καταθέσεις και ότι οι γερμανοί θα πίεζαν προς αυτήν την κατεύθυνση και ότι υπήρχε ένα πολύ σοβαρό ενδεχόμενο να περάσει το κούρεμα. Οι πληροφορίες δεν είναι αόριστες.»*
Και φαίνεται να το υπογράφει και δημοσιογράφος με φιλικές σχέσεις με το ΔΗΣΥ.
Το θέμα απλώθηκε ως είδηση στο ίντερνετ και υπήρξαν και έμμεσες αναφορές στην Βουλή.

Αυτό βέβαια ενισχύει την εκδοχή ότι μερικοί ήξεραν και έλεγαν ψέματα στο κοινό. Αν επαληθευτεί ότι ο κ. Αναστασιαδης δέχθηκε από τις 10 το βράδυ το κούρεμα τότε είναι αμφίβολο να μην είχε ιδέα – αφού δεν φάνηκε να διαπραγματεύτηκε οτιδήποτε

και δέχθηκε και το πάγωμα των λογαριασμών. Όμως όπως φάνηκε και με την σύγχυση του στην βουλή όταν δεν ήξερε καν το επιτόκιο και τον διέψευσε ο κ. Σαρρης, μάλλον άλλοι αποφάσιζαν.

Η βασική υποψία, η οποία κυκλοφορεί είναι ότι ο κ. Αναστασιάδης και λόγω των προηγούμενων θεμάτων για τα οποία δεν είχε δώσει ικανοποιητικές εξηγήσεις -για τις σχέσεις του δικηγορικού του γραφείου με τράπεζες, οι οποίες κατηγορούνται για ξέπλυμα λ.χ.- ήταν και εν μέρει αιχμάλωτος σε πιέσεις προσωπικά.

Μια περίεργη πληροφορία η οποία δημοσιεύτηκε λίγο πριν την θύελλα για το κούρεμα είναι εκφραστική και του κλίματος αλλα και των ενδεχομένως διαπλοκών – αν επαληθευτεί. Σύμφωνα με την Χαραυγή της Πέμπτης 14/3 ο ιδιωτικός οργανισμός ο οποίος ανέλαβε να αποτιμήσει την άξια της ΣΥΤΑ, ΑΛΚ, ΑΗΚ κλπ [των ημικρατικων οργανισμών τους οποίους ο κ. Σαρρης θέλει να ιδιωτικοποιήσει, φαίνεται να είναι ο ίδιος με αυτόν με τον οποίο συνεργάστηκε ο κ. Αναστασιαδης για την «δήλωση» -ημιτελή και παραπλανητική- για τα περιουσιακά του στοιχεία προεκλογικά:
«το άλλο που προκύπτει είναι το όνομα του οίκου. Που συμπίπτει με τον ίδιο οίκο που είχε κάνει και την δήλωση «αλήθειας» για τα περιουσιακά στοιχεία του κ. Αναστασιάδη πριν τις εκλογές: σύμπτωση ασφαλώς!»
Η εταιρεία ονομάζεται KPMG.

Με τέτοια δεδομένα η αίσθηση ότι υπάρχει και μια διαδικασία εσωτερικής διαπλοκής πίσω από το φιάσκο με το κούρεμα, είναι λογική.

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Οικολογικός Ακτιβισμός
Εξελίξεις για την Καρπασία

Η «Πρωτοβουλία Προστασίας του Εθνικού Πάρκου Καρπασίας», μέσω των Ευρωβουλευτών Michael Cramer και Ska Keller, έθεσε την περασμένη Πέμπτη, ερώτημα στο Ευρω-κοινοβούλιο για να διαπιστωθεί κατά πόσο η διαχειριστική αρχή για τις περιοχές που εντάσσονται στο πρόγραμμα «Φύση 2000», γνωρίζουν για τα όσα γίνονται πρόσφατα στην Καρπασία που οδηγούν σε ανεπανόρθωτες καταστροφές. Στο ερώτημα που τέθηκε ενώπιον του Ευρώ-κοινοβουλίου περιλαμβάνεται και αίτημα διασαφήνισης των προθέσεων της διαχειριστικής αρχής για τις περιοχές που εντάσσονται στο πρόγραμμα «Φύση 2000» ώστε να διερευνηθούν οι ζημιές κια ο περιλιβαλλοντικός αντίκτυπος που συντελείται, κατά πόσο η καταστροφή θα περιληφθεί σε συζητήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των αρχών της τουρκοκυπριακής κοινότητας, εάν έχει δοθεί ή υπάρχει η πρόθεση να δοθεί οποιαδήποτε ευρωπαϊκή χορηγία για τη δημιουργία υποδομών και τουριστικών έργων στην Καρπασία, αλλά και για τα μέτρα τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν με βάση την ευρωπαϊκή νομοθεσία για την προστασία των απειλούμενων ειδών στην περιοχή.

Σε απάντησή του κου Φούλε εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκφράστηκε ανησυχία για τις καταστροφές που συντελούνται σε μια τόσο ευαίσθητη περιοχή και αναμένεται από την τουρκοκυπριακή κοινότητα να ενεργήσει σύμφωνα με τα σχέδια διαχείρισης των ΖΕΠ (Ζώνες Ειδικής Προστασίας) και να εφαρμοστούν τα αναγκαία μέτρα προστασίας τους. Επισημάνθηκε, ότι το συγκεκριμένο αποτελεί ακόμα έναν παράδειγμα της αναγκαιότητας και του επείγοντος για εξεύρεσης λύσης στο Κυπριακό, ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας, περιλαμβανομένης και της προστασίας του περιβάλλοντος, στη βόρεια Κύπρο.

Ταυτόχρονα, ο τουρκοκυπριακός τύπος αφιερώνει άρθρα για τις κινητοποιήσεις που πραγματοποιούνται για την Προστασία της Καρπασίας (http://www.kyprisnews.com/2013/03/16/protect-karpas/, http://www.kibristime.com/uyari-surdurulebilir-turizm-urunu-karpazi-yok-etmeyin-makale,584.html , http://www.kibrisgazetesi.com/popup.php/cat/2/news/155429/PageName/Ic_Haberler) , ενώ η διαδικτυακή εκστρατεία συνεχίζεται και εντείνεται με προσπάθειες για όσο το δυνατό περισσότερες πιέσεις.

#BoycottSilkRoute

Protect Karpas / Karpaz / Καρπασία

A Campaign for raising awareness and stopping destruction of Karpas Protected Area and create awareness about sustainable tourism and developments in the area.

JOIN US and ACT NOW!

You can follow and support us as we are creating online petition, website, videos, events to create awareness...etc If you can help us anyway you can please contact us!

Facebook: www.facebook.com/ProtectKarpas
Twitter: www.twitter.com/ProtectKarpas
Website: www.ProtectKarpas.org

Σπόντες

- **Και ξαφνικά οι τράπεζες ήρθαν και πάλι στο προσκήνιο παρά την λογοκρισία.** Το κούρεμα σε μερικούς κύκλους ονομάζεται και «προσπάθεια διάσωσης των μεγαλομετόχων της Τράπεζας Κύπρου». Ποιοί είναι οι κύριοι; Στο Φιλελεύθερο της τρίτης υπήρχε και ένα σχόλιο: «Υπεύθυνοι όλοι, πλην..τραπεζιτων». Αναδημοσιευτεί γιατί είναι σπάνια στιγμή ειλικρινείας από τα καθεστωτικά ΜΜΕ: «Την ίδια ώρα, οι πρωταίτιοι του χάους είναι «απόντες». Ίσως για να απολαμβάνουν χωρίς άγχος το μπόνους εκατομμυρίων για την κερδοφορία των …τραπεζών. Ή ίσως πάλι, για να μην κρατούν μούτρα μετά, όταν το πολιτικό σύστημα θα τους ξαναχρειαστει.» [Ντόρα].
- **Ο Ηλιάδης θα πάρει τελικά τα 2 εκατομμύρια για αποζημίωση;** Άλλαξε τίποτα στην έκθεση της Τράπεζας Κύπρου για το πώς αγοράστηκαν 2 δις ομόλογα τέλη του 2009 και αρχές 2010; Δεν ήταν άμεσα εμπλεκόμενος;
- **Τώρα σαφώς θα πρέπει να δημοσιοποιηθεί η έρευνα για τις τράπεζες της Alvarez and Marshal.** Άντε να δούμε και ποιοι φοβούνται.
- **Ένας Αναστασιάδης που δεν ήξερε καν το επιτόκιο:** Σύμφωνα με πληροφορίες που διέρρευσαν στην παρουσία του στην βουλή ο κ. Αναστασιάδης τα έκανε μαντάρα με τους αριθμούς και φάνηκε να έχει μια εξάρτηση από τον κ. Σαρρή. Στη δική του αναφορά ο κ. Αναστασιάδης είχε πει ότι το επιτόκιο θα είναι 4%. Τότε του υποδείχθηκε ότι ο κ. Σαρρής στην επιτροπή οικονομικών είχε πει ότι θα είναι 2.5%. τότε άρχισε να μιλά με τον Σαρρή και κατέληξαν ότι θα είναι 2.75%. τι να πεις; Αφού διαπραγματεύονται μόνοι τους για το επιτόκιο, τότε γιατί για τα άλλα έκαναν ότι τους είπαν; Πάντως, στην πρώτη εκδοχή είπαν και οι δυο ψέματα – ούτε 4 ούτε 2.5. Σοβαρότητα πάνω από όλα.
- **Σκηνές Ταχρίρ στο διάγγελμα.** Σε μια καφετερία της Πόλης Χρυσοχόους με αρκετούς νεαρούς -που είχαν και τα lap top τους- καθώς μιλούσε ο Αναστασιαδης ακούγονταν απόηχοι της γειτονιάς – το «ψεύτη» ήταν το πιο

δημοφιλές επίθετο. Και μετά οι νεαροί ξαναγύρισαν στα lap top. Ποιός να ακούει τον Καρεκλά να αγκομαχά να πείσει ότι θέλει να γίνει τσοπάνος.

- **Πάντως και στο ΔΗΚΟ και στη βουλή ακούστηκαν φωνές για παραίτηση του Σαρρή.** Ανάλαβε τη Λαϊκή και την έφερε για κρατική στήριξη. Τώρα….
- **Το να παραπλανείς το κοινό δεν είναι παράνομο με τις νομοθεσίες για τις τράπεζες;** Στην αναφορά για το Χρηματιστήριο αναφέρονται παραπλανητικές δηλώσεις – και αναφέρεται και δήλωση του κ. Αναστασιάδη. Τώρα ο κ. Σαρρής δεν παραπλανούσε;
- **Η Πουλλή ανησυχεί για κατεβασμένα βρακιά στο Harlem shake.** Σε μια άλλη περίοδο οι δηλώσεις της κ. Ζ. Πουλλή του υπουργείου παιδείας θα ήταν θέμα από μόνο του. Αλλά ακόμα και με τα σημερινά, η δήλωσή της στο Φιλελεύθερο ότι την απασχολούσε το ότι οι μαθητές ανέβαζαν στο youtube δικά τους φιλμάκια διότι υπήρχε πρόβλημα προσωπικών δεδομένων: « πόσο μάλλον στην προκείμενη περίπτωση που υπάρχουν σκηνές με κατεβασμένα βρακιά και άσεμνες χειρονομίες.» Θα λογοκρίνει και το ίντερνετ η κυρία Πουλλή – ή θέλει να διοριστεί υπεύθυνη της ηθικής αστυνομίας; Θα είναι επικίνδυνο να την πληροφορήσει κάποιος ότι οι νεαροί ανεβάζουν μόνοι τους τα φιλμάκια για να τα δει κόσμος. Και η φρασεολογία των κατεβασμένων βρακιών είναι, επίσης, ενδιαφέρουσα ως ρητορική στον δημόσιο λόγο.
- **Μια καλή είδηση:** στο καρναβάλι της Λεμεσού έλαβαν μέρος και τουρκοκύπριοι και ήρθαν μάλιστα αρκετά λεωφορεία.
- **Ο Δρουσιώτης στο προεδρικό – a dream come true**. Όταν εκλεγηκε ο Κληρίδης το 1993 ο Λ. Μαύρος είχε εμφανιστεί με κοστούμι στα δημοσιογραφικά του καθήκοντα – αφήνοντας την στρατιωτική στολή με την οποία κυκλοφορούσε τότε σαν μέρος του κιτς της εποχής. Τελικά, εκείνος δεν τα κατάφερε. Αντίθετα, ο Δρουσιώτης πήρε μια καρέκλα. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι αν ο Δρουσιώτης πίστευε αυτά που λέει, θα το έκανε και χωρίς δημόσιο μισθό. Εκεί βρίσκεται και μια αντίφαση με την πρόσφατα προηγούμενη εκδοχή του: το δεύτερο εξάμηνο του 2012 είχε αναλωθεί σε επιθέσεις ενάντια στο δημόσιο από την οπτική της τρόικα. Τώρα θα παίρνει ο ίδιος δημόσιο μισθό; Φυσικά μουρμουρούν άλλοι – όπως οι σύνδεσμοι της ΕΟΚΑ, αλλά και οι απορριπτικοί του αντίπαλοι με του οποίους πια όμως οι διαφορές ίσως να είναι θέμα οπτικής. Αλλά αυτά είναι θέματα για άλλη φορά.

- **Για την ευρωπαϊκή έννοια της δημοκρατίας και όχι μόνο**

Τι είναι η δημοκρατία;
Δημοκρατία είναι η ελευθερία να ψηφίζεις το δικό σου δικτάτορα!

FROM SPAIN
TO CYPRUS...
BURN UR BANK!